

[Arbejdsministeren]

som danner grundlag for beregning af dagpengenes størrelse.

I sommerens løb har bl. a. dette punkt været drøftet, hvilket har resulteret i en ændring i bemærkningerne, således at det nu fremgår, at regeringen finder en længere beskæftigelsesperiode, f. eks. 13 uger, mere hensigtsmæssig.

Jeg skal i øvrigt henvise til mine bemærkninger i forbindelse med den første fremsættelse af lovforslaget.

Jeg har været meget glad for den velvillige modtagelse, forslaget fik ved 1. behandling i foråret, og det er derfor regeringens håb – også under hensyntagen til at ordningen efter forslaget skal træde i kraft den 1. januar 1979 – at loven bliver vedtaget hurtigt.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af benzin og af lov om afgift af visse detailsalgspakninger samt af lov nr. 411 af 20. august 1976 om ændring af forskellige love om forbrugsafgifter.

(Lovforslag nr. L 32).

Ved augustforlig I i 1976 blev der i forbindelse med afgiftsforhøjelserne indført bestemmelser bl. a. i benzinafgiftsloven og i loven om ændring af forskellige love om forbrugsafgifter om, at de skulle tages op til revision i folketingsåret 1978–79. På baggrund af den statsfinansielle situation kan regeringen ikke anbefale en tilbagevenden til de i 1976 gældende afgiftssatser, som ville medføre et provenutab på knap 1 mia kr. på årsbasis. Siden 1976 er benzinafgiften i øvrigt blevet forhøjet.

Den foreslåede ændring i loven om afgift af visse detailsalgspakninger går ud på, at pakninger bestående af svejsede folier (såkaldte laminater) af forskellige materialer for at opnå konkurrencemæssig ligestilling henføres under samme bestemmelse som pakninger af karton.

Endelig er foreslået nogle mindre ændringer i benzinafgiftsloven.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om vægt-afgift af motorkøretøjer m. v.

(Lovforslag nr. L 33).

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m. v.

(Lovforslag nr. L 34).

Ved augustforlig I i 1976 blev der i forbindelse med afgiftsforhøjelserne indført en bestemmelse bl. a. i vægtafgiftsloven om, at den skulle tages op til revision i folketingsåret 1978–79. På baggrund af den statsfinansielle situation kan regeringen ikke anbefale en tilbagevenden til de i 1976 gældende afgiftssatser, som ville medføre et provenutab på knap 1 mia kr. på årsbasis.

Lovforslagene indeholder i øvrigt forslag, der er en konsekvens af de nye koncessionsbestemmelser for buskørsel, der er indført ved lov nr. 115 af 29. marts 1978 om buskørsel.

Ud over enkelte andre mindre ændringer foreslås 2 mere væsentlige ændringer i de 2 afgiftslove.

Efter vægtafgiftslovens bestemmelser skal afgiften betales forud for hele afgiftsperioden – det vil for almindelige personbiler sige 6 måneder – og der kan normalt ikke gives refusion af afgiften for nogen del af afgiftsperioden, f. eks. i tilfælde hvor en bil afmeldes af motorregisteret i begyndelsen af en afgiftsperiode.

Denne ordning giver anledning til talrige klager fra publikum, ligesom der fra motor- og brancheorganisationers side gentagne gange har været fremsat ønsker om en afgiftsordning, hvorefter der alene skal svares afgift for det tidsrum, hvor køretøjet er tilmeldt motorregisteret og således har kunnet benyttes til kørsel. Jeg har derfor fundet det rimeligt, at man imødekommer ønskerne inden for de økonomiske og praktiske muligheder, som foreligger, således at der etableres en automatisk refusionsordning magen til den ordning, der allerede gælder for dieseldrevne biler. Dette indebærer, at vægt- og udligningsafgiften automatisk tilbagebetales for alle biler for resterende hele måneder i en afgiftsperiode ved afmelding af bilen til motorregisteret samt ved ejerskifte.

Medens der således foreslås en lempelse i vægtafgiftsloven, har jeg fundet det nødvendigt at foreslå en skærpelse i registreringsaf-

[Ministeren for skatter og afgifter]

giftsloven. Efter de gældende bestemmelser skal der ikke svares registreringsafgift af bilradioer, der leveres med nye biler. Denne bestemmelse udnyttes til at overføre avance fra bilen til bilradioen med det formål at nedbringe registreringsafgiften. Det foreslås derfor, at afgiftsfrigtagelsen for en bilradio begrænses til et beløb på højst 1000 kr.

Gennemførelsen af disse 2 ændringsforslag vil skønmæssigt give statskassen en merindtægt på omkring 20 mill. kr., idet gennemførelsen af den udvidede refusionsordning for vægtafgiften skønmæssigt vil koste 30 mill. kr., medens begrænsningen i afgiftsfrigtagelsen for bilradioer i registreringsafgiftsloven anslås at ville give et merprovenu på omkring et halvt hundrede mill. kr. årligt.

Disse forslag skal jo nu drøftes i folketingets skatte- og afgiftsudvalg. Jeg går ud fra, at der i udvalget også vil finde en drøftelse sted af de bestemmelser om registreringsafgiftslempelser for særlig trafikikkerhedsfremmende udstyr i motorkøretøjer, der er fastsat administrativt. Det skete jo i sidste samling, uden at man nåede et resultat.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslagene til folketingets velvillige behandling.

Minister Lise Østergaard:

Jeg tillader mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om internationalt udviklingssamarbejde.

(Lovforslag nr. L 36).

Loven om internationalt udviklingssamarbejde indeholder i § 7 en bestemmelse om, at handelsministeren inden for en samlet beløbsramme på 5 milliarder kr. kan udstede garantier mod tab på private kreditter ydet af danske virksomheder i forbindelse med leverancer af dansk kapitaludstyr til udviklingslandene som led i disses økonomiske udvikling samt stille kaution for lån i forbindelse hermed.

Denne ordning, der har til formål ved kreditydelser på særligt lempelige kommercielle vilkår at yde bistand til udviklingslandene, adskiller sig fra den almindelige eksportkreditordning i medfør af lov om Danmarks Erhvervsfond, bl. a. ved at der kan ydes længere kredittid, 7-10 år, mod maksimalt 5 år efter den almindelige eksportkreditordning,

og en højere risikodækning, 90 pct. mod normalt 80 pct.

Kreditrammen på 5 milliarder kr. er hidtil udnyttet med omkring 4 milliarder kr., fordelt med ca. 1,8 milliarder kr. på udstedte garantier og ca. 2,2 milliarder kr. på tilsagn om garantier, og da der i de seneste måneder er modtaget ansøgninger om kreditgarantier til et samlet beløb på ca. 1 milliard kr., kan det forudses, at rammen meget snart vil være fuldt udnyttet.

De lange kreditter på over 7 år, som garanteres i henhold til den gældende § 7-ordning, er af stor betydning for samarbejdet og samhandelen med en lang række udviklingslande, og det foreslås derfor, at garantirammen forhøjes fra 5 milliarder kr. til 10 milliarder kr., således at der er mulighed for at imødekomme anmodninger om garantistillelse i det omfang, disse anmodninger er støtteværdige.

Den anden ændring, der foreslås, er, at det nu i modsætning til tidligere udtrykkeligt angives i loven, at der opkræves præmier for garantier og kautioner.

Loven indeholder i sin nuværende formulering en bemyndigelse til opkrævning af præmier for ydede garantier, men derimod ikke for kautioner. Lovens bemyndigelse er blevet udnyttet fra 1. april 1978. Før denne tid har Danmark som det eneste EF-land ikke opkrævet præmie for eksportkreditgarantier i forbindelse med eksport til udviklingslandene, og dette forhold har gentagne gange været kritiseret af EF-Kommissionen som værende et konkurrenceforvridende element og i strid med Romtraktaten. Med henblik på at harmonisere § 7-ordningen med tilsvarende ordninger i de øvrige EF-lande traf regeringen beslutning om at opkræve præmier for ydede garantier og kautioner, som nævnt fra 1. april 1978.

Præmien for garantier udgør mellem 0,275 pct. og 0,6 pct. for det første år af det garanterede maksimale udestående og mellem 0,1875 pct. og 0,4375 pct. pr. år for den resterende del af kredittiden. For kautioner vil præmiesatsen andrage 0,1 pct. af den højeste udnyttelse inden for hver 3 måneders periode af kautionens løbetid. Den samlede præmieindtægt skønnes at ville andrage mellem 3 og 5 mill. kr. årligt i årene 1979-81.

Nyordningen forøger ikke omkostningerne ved eksport garanteret i medfør af § 7-